

ВАСИЛЪ ДРУМЕВЪ

(По случай стогодишнината отъ рождението му)

Едва ли има грамотенъ българинъ, който да не е гледалъ на сцена или да не е челъ „Иванко, убиецътъ на Асеня“. Тая драма, написана отъ Василъ Друмевъ преди седемдесетъ години, и досега не слиза отъ сцената въ градове и села. Василъ Друмевъ е известенъ още съ повестъта си „Нещастна фамилия“, която написалъ още като ученикъ. Въ нея описва живота на българитъ презъ тежкото турско робство и борбата имъ за свобода. А въ повестъта „Ученикъ и благодетели“ той е разказалъ живо и увлѣкателно за своя юношески животъ.

Василъ Друмевъ е роденъ презъ 1841 г. въ Шуменъ. Още отъ малкъ обиква труда и учението. Завършилъ съ отличенъ успѣхъ Шуменското класно училище. Той обичалъ като баща любимия си учителъ. Учителътъ пъкъ не можелъ да се нахвали съ отличния си ученикъ. Затова, като завършилъ Шуменското училище, Василъ Друмевъ останалъ две години като помощникъ-учителъ въ родния си градъ. Тука той обиква отъ все сърдце българскитъ деца. И тая безгранична обичъ къмъ ученицитъ остава да грѣе въ сърдцето му до края на живота му. И като учителъ, и като духовенъ водачъ той

винаги се грижелъ за просвѣтата и възпитанието на българската младежъ. И винаги опжтвалъ къмъ добро и човѣщина съ личенъ примѣръ.

Василъ Друмевъ се училъ и въ Одеса. Участвувалъ въ българския легионъ въ Бѣлградъ, който трѣбвало да се бие ведно съ сѣрбитъ противъ турцитъ. Следъ това Василъ Друмевъ завършилъ духовна академия въ Русия и го избиратъ за владика въ Тулча подъ името Климентъ. Въ 1884 година става Търновски митрополитъ.

До края на живота си Василъ Друмевъ е билъ не само мждъръ духовенъ водачъ, но и неуморимъ деецъ за просвѣта и добротина на българския народъ. Съ перо и вдъхновенно слово той непрестанно зовѣлъ своитъ братя къмъ подвигъ и саможертва за единна България.

И сега, когато неговата мечта е осществена, свѣтлото му име грѣе още полжчезарно въ сърдцата на всички българи отъ Охридъ до Черно-море и отъ Дунава до Егея.

Нека и българскитъ деца се преклонятъ предъ паметъта на имениния писателъ и великъ българинъ Василъ Друмевъ, който отъ все сърдце обичалъ малкитъ българчета!

Ранъ-Босилекъ